

Sag T-45/02

**DOW AgroSciences BV og DOW AgroSciences Ltd
mod
Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union**
»Beslutning nr. 2455/2001/EF — annullationssøgsmål — afvisning«

Rettens kendelse (Tredje Afdeling) af 6. maj 2003 II-1977

Sammendrag af kendelse

1. *Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — beslutning om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60 — almenlydig retsakt*

(Art. 230, stk. 4, EF og art. 249 EF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60, art. 16, stk. 2, 3, 6, 7, 8 og 11; Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001)

2. *Annullationsøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — krav om, at sagsøgeren skal være umiddelbart berørt — kriterier — beslutning om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60 — optagelse af chlorpyrifos og trifluralin på listen — selskaber, der driver virksomhed med hensyn til de pågældende stoffer — umiddelbart berørt — ikke tilfældet*
(Art. 230, stk. 4, EF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60, art. 16, stk. 1, 6, 7 og 8; Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001)
3. *Annullationsøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — beslutning om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60 — optagelse af chlorpyrifos og trifluralin på listen — søgsmål anlagt af selskaber, der driver virksomhed med hensyn til de pågældende stoffer — afvisning*
(Art. 230, stk. 4, EF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60, art. 16, stk. 11; Rådets direktiv 91/414; Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001)

1. Udtrykket »beslutning« i artikel 230, stk. 4, EF har den tekniske betydning, der fremgår af artikel 249 EF, og kriteriet for sondringen mellem en generel retsakt og en beslutning i sidstnævnte artikels forstand skal søges i, om den pågældende retsakt er almengyldig.

artikel 251 EF. Beslutningen opstiller en liste over prioriterede stoffer, herunder farlige prioriterede stoffer, fastsat i artikel 16, stk. 2 og 3, i direktiv 2000/60. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 11, i dette direktiv »tilføjes« denne liste »som bilag X til direktiv 2000/60«. Den anfægtede beslutning ændrer således direktiv 2000/60, hvis almengyldige karakter ikke er bestridt, ved at indsætte et bilag, der identificerer de stoffer, for hvilke Kommissionen i medfør af artikel 16, stk. 6-8, i dette direktiv er forpligtet til at foreslå specifikke foranstaltninger med henblik på at beskytte og forbedre vandmiljøet.

Beslutning nr. 2455/2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60 kan trods sin titel ikke anses for en beslutning i artikel 230, stk. 4, EF's forstand. Den deler derimod den generelle karakter af direktiv 2000/60 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger. Den pågældende beslutning, der er vedtaget direkte på grundlag af artikel 175, stk. 1, EF, er således en retsakt vedtaget af Parlamentet og Rådet efter proceduren i

(jf. præmis 31-33)

2. Betingelsen om, at sagsøgeren skal være umiddelbart berørt som omhandlet i artikel 230, stk. 4, EF, fordrer, at den anfægtede retsakt umiddelbart har indvirkning på den pågældendes retsstilling, og at foranstaltningen ikke overlader et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den, men gennemførelsen skal ske helt automatisk, udelukkende i medfør af fællesskabsreglerne og uden anvendelse af andre mellemkommende regler.

Beslutning nr. 2455/2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60, som udpeger chlorpyrifos og trifluralin som prioriterede, har ikke i sig selv umiddelbart indvirkning på retsstillingen for de sagsøgende selskaber, der driver virksomhed med fremstilling og markedsføring af chlorpyrifos og trifluralin, og berører dem derfor ikke umiddelbart i artikel 230, stk. 4, EF's forstand.

Optagelsen af chlorpyrifos og trifluralin på listen over prioriterede stoffer forpligter således ikke de erhvervsdrivende til at reducere fremstillingen, markedsføringen eller anvendelsen af disse stoffer. Den anfægtede beslutning identificerer blot de stoffer, herunder chlorpyrifos og trifluralin, hvortil Kommissionen har pligt til at fremsætte forslag for Parlamentet og Rådet om

særlige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 16, stk. 6-8, i direktiv 2000/60 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger. Parlamentet og Rådet kan herefter i givet fald vedtage de foranstaltninger, der er foreslået af Kommissionen, på grundlag af direktivets artikel 16, stk. 1. Imidlertid giver opførelsen af chlorpyrifos og trifluralin i bilag X til direktiv 2000/60 ingen præcis indikation af, hvilke foranstaltninger Kommissionen kan foreslå, og som i givet fald efterfølgende kan vedtages af Parlamentet og Rådet, og påvirker derfor ikke de sagsøgende selskabers retsstilling.

(jf. præmis 35, 37, 38 og 40)

3. Det er en betingelse for, at fysiske eller juridiske personer kan anses for individuelt berørt af en almengyldig retsakt, at de rammes af den pågældende retsakt i deres retsstilling på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som en adressat.

Beslutning nr. 2455/2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede

stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60, som udpeger chlorpyrifos og trifluralin som prioriterede stoffer, berører ikke de sagsøgende selskaber, der driver virksomhed med fremstilling og markedsføring af disse stoffer, individuelt.

For det første kan den omstændighed, at selskaberne har tilladelser til at markedsføre produkter fremstillet af chlorpyrifos og trifluralin i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, ikke anses for at individualisere dem i artikel 230, stk. 4, EF's forstand. Selv hvis det blev lagt til grund, at den anfægtede beslutning påvirker deres stilling på markedet, befinder selskaberne, som ikke har henvist til nogen beskyttet intellektuel ejendomsret vedrørende de stoffer, der er udpeget i beslutningen, sig i en objektivt bestemt situation, der kan sammenlignes med situationen for enhver anden erhvervsdrivende, som nu eller i fremtiden driver virksomhed med salg af disse stoffer.

Selv om den omstændighed, at fællesskabsinstitutionerne i medfør af særlige bestemmelser er forpligtet til at tage hensyn til retsvirkningerne for visse borgeres situation af den retsakt, de agter at vedtage, kan individualisere disse borgere, må det imidlertid for det andet fastslås, at der ikke eksisterer nogen fællesskabsbestemmelse, der forpligter Parlamentet eller Rådet, når de vedtager listen over prioriterede stoffer på vandområdet i overensstemmelse med artikel 16, stk. 11, i direktiv 2000/60 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, til at tage hensyn til den særlige situation, der gælder for de erhvervsdrivende, såsom de sagsøgende selskaber, der er indehavere af markedsføringstilladelser for plantebeskyttelsesmidler.

(jf. præmis 42, 43, 46 og 47)